

Clara Van den Eeden

*Met dit extra nummer van
Mondkoncepto, MK, willen we
de 'ruggengraat' van Mondo vzw
in het licht zetten en herdenken.*

Colofon

redactie en administratie

Mondo vzw

redactie

G. H. De Couvreur
J. Bekaert

DTP

J. Bekaert

Mondo vzw

Bastijnstraat 85

2590 Berlaar

tel 03-482 24 68

E-mail: info@mondo.be

www.mondo.be

IBAN: BE70 9793 8527 6325

BIC ARSPBE22

Wenst u op de hoogte te blijven van
Mondo vzw...

Wilt u erbij horen?

Wilt u het werk van Mondo vzw steunen...

word dan lid en vraag anderen om

lid te worden.

Gewoon lid

€ 30.- EUR

Steunend lid

€ 75.- EUR

Erelid vanaf

€ 150.- EUR

Studenten, werklozen, anders-

validen € 15.- EUR

Giften zijn niet fiscaal aftrekbaar

Het opnemen van een artikel impliceert niet noodzakelijk de volledige inhoudelijke instemming van de redactieleden maar betekent dat de tekst nuttig bevonden wordt als bijdrage in ons tijdschrift tot discussie en ideeënontwikkeling. Overname van artikels wordt aanbevolen mits bronvermelding en toezending van een exemplaar.

Voorwoord

Zo mag men Clara Van den Eeden wel benoemen, nadat ze meer dan 10 jaar als afgevaardigde bestuurder, Mondo vzw heeft doen functioneren. Het lijkt ons passend om bij haar overlijden, een deel van haar werk naar voren te brengen.

In de ‘Voorwoorden’ die ze schreef blijkt heel wat van haar mens- en wereldbeeld. Zorg voor de Aarde, voor al haar bewoners, mensen, dieren en planten.

Zij zorgde ervoor dat dingen werden opgevolgd, uitgevoerd. Soms een moeilijke en vervelende taak maar in een vereniging bestaande uit vrijwilligers een noodzaak.

Hoe vaak heeft ze niet moeten ‘bedelen’ om onze projectjes rond te krijgen. Soms gedurende vele maanden. Meestal slaagde ze daar dan ook in. Op haar eigen gastvrije en vriendelijke manier heeft ze vele mensen opgevangen met een persoonlijke aanpak.

In de seminaries die gegeven zijn was zij de gastvrouw voor enkele duizenden mensen. Alles verliep stipt en feilloos.

Deugddoend was het om te zien hoe ze probeerde leerlingen ‘verwondering’ bij te brengen. Verwondering, een eigenschap die dient om dankbaarheid te kunnen ontwikkelen, als fundament voor geluk. Ook dat vonden we vaak in de ‘voorwoorden’ die ze schreef.

Zelden zien we mensen zó attentiefol als zij!

Vandaar dat we hier in deze *Mondconcepto* een aantal van haar voorwoorden bundelen. Het was trouwens al eerder de bedoeling geweest om ze te publiceren in een boekje, wat er helaas niet van gekomen is.

Nu staan we voor een vereniging die zich dient te reorganiseren maar dan zonder Clara, de ‘ruggengraat’. De toekomst zal uitwijzen in hoeverre we daarin zullen slagen.

Voorwoord MK 67

Vakantie blijft hoe dan ook speciale periode, de wegen lijken het ritme van de jaren 80 teruggevonden te hebben.

Overdrukte in de toeristische pleisters, zalige rust en de meer landelijke zones. De uittocht, hoe alles veranderde in de laatste decennia kinderen vliegen de wereld rond van in de eerste kinderjaren.

Verwondering en dankbaarheid, ook om gewone dingen.

Veel veranderd, veel ten goede.

Lia Timmermans schrijft 'We worden tegenwoordig overvoerd met nieuws en berichtgeving. We weten alles van elke plek op de wereld. Terwijl we nog niet zo lang geleden een krant en het avondjournaal hadden en misschien daarna naar een talkshow keken.

Tegenwoordig komt er elk moment zoveel op ons af en zijn we elk moment bang om iets te missen. Wie weet wat wij tijdens dit gesprek missen, omdat we niet op onze telefoons kijken? In die overvloed van informatie voelen we ons heel klein en nietig en machteloos. Die verlamming is in de geschiedenis misschien nog nooit zo groot geweest. Mensen zien nergens meer houvast en zoeken dat vervolgens buiten zichzelf?

Van Brederode is even stil, kijkt heel even weg en zoekt dan naar woorden. 'Het... zou kunnen... dat wij in het westen misschien niet meer aan eindigheid durven denken. Er lijkt zo'n tendens te zijn van: even op je kiezen bijten, maar daarna wordt het beter.

Terwijl ik denk dat een sterk bewustzijn dat dingen kapot kunnen, heel waardevol kan zijn. Bijvoorbeeld het besef dat er ooit een moment kan komen waarop je geliefde er niet meer is. Hoe laat ik mij zien aan die ene persoon? Hoe geef ik zijn of haar leven waarde?

Mondkoncepto

Doordat we ons zo goed willen voelen in een ‘eeuwig nu’, verdwijnen die vragen naar de achtergrond.’

Eeuwig nu...?

‘Ja, dat maakt alles van waarde relatief.’

Stilte.

Hoe kunnen we dan uit dat ‘eeuwig nu’ komen?

‘Door geen cursussen te volgen om nog beter in het hier en nu te leven, maar gewoon te leven. Door te zoeken naar kwaliteit van leven, in plaats van naar kwantiteit van kennis en spirituele technieken. Veel mensen kunnen, wanneer het echt slecht gaat en ze door het oog van de naald moeten, tóch die vragen stellen.’

‘Die vragen?’

‘Hoe kan ik nog mens zijn? Hoe kan ik nog waardig leven?’

Het gaat niet om het zoeken naar een uitweg, maar om wat je doet als alle ballast van je afvalt. Sommige Syriërs die ik heb ontmoet, kunnen in hun warmte en zorg voor een ander groots zijn. Ze zijn gebroken, al jaren eerder door het regime van Assad, en weten dat hun littekens nooit zullen verdwijnen. Gratuite peptalk is niet aan hen besteed. Ze hebben oog in oog gestaan met het dieptepunt van menselijkheid. Er is al zoveel verloren, dus geven ze de rest ook maar weg. Met de moed, niet der wanhoop, maar der hoop. Niet eens voor henzelf, maar voor toekomstige generaties.’

Clara Van den Eeden

Voorwoord MK 62

Laatste nieuwtjes.

blijkebaar, helaas, de tijdsgeest niet mee en wat een poos geleden nog beloftevol leek, stuit nu op aarzeling en vraagtekens.

Graag enige toelichting.

Hoe de pers de laatste maanden uitsmeert dat er wellicht nieuwe maatregelen zullen ingevoerd worden met een fikse daling van slagschaduwtijd en geluidsniveau, laat de aarzeling en de weerstand bij het publiek maar groeien.

Als deze gelobbyde wet er doorkomt zullen er nog weinig windturbines kunnen geplaatst worden, gezien de gestrengheid en wellicht onredelijke normen in de huidige stand van de techniek. (Als we diezelfde normen voor treinen zouden handhaven b.v. kan er geen enkele trein meer rijden...) Jammer want windturbines zijn niet enkel voor mensen nuttig maar voor heel de planeet.

Hoe kunnen wij de norm 20/20/20 in Europa halen als Vlaanderen niet mee wil? Er dient nog zoveel te gebeuren op dat terrein en 20 % minder CO₂-uitstoot halen is nog lang niet in zicht.

Concreet stelt het ons hier op eigen terrein voor serieuze problemen omdat de voor handen zijnde oppervlakte eerder beperkt is en — zelfs zo'n kleine windturbine — niet op eerder welke plek mag geplaatst worden.

Mondkoncepto

Recent kregen we daarbovenop nog erg tegenstrijdige berichten i.v.m. de statuten in de verkavelingsakte en de huidige wetgeving. De voorschriften van de verkavelingsakte dateren uit 1976, waarin het plaatsen van een kleine windturbine onbestaande was. Hoe we daaruit geraken is een vraagteken.

Een ingenieursbureau is momenteel bezig om uit te zoeken of het een haalbare kaart is, maar betwijfelt erg onze kansen.

De moeilijkheid is dat er een ‘verkavelingswijziging’ dient aangevraagd, daar rekent men maanden voor en extra kosten! Op onze opmerking dat het Hoogveldproject grenzen aan de inplantingsperiode stelt, werden wenkbrauwen bedenkelijk gefronst...

Zo komen we bij een ‘Solar tracking systeem’, een systeem dat energie krijgt van de zon en enkel gestuurd wordt door de zon zelf. Met behulp van **uitsluitend** zonne-energie. Geen uitstoot of lawaai, wat eigenlijk steeds ons doel is geweest. Knap toch.

De plaatsing van een ‘Solar tracking systeem’ vereist geen extra toelatingen en levert eenzelfde resultaat op: met name stroom produceren om de mobiliteit van een elektrisch voertuig te garanderen: goed voor de verplaatsing met een elektrisch voertuig voor ongeveer 10 000 km per jaar.

Mondkoncepto

We zouden dit systeem integreren in het landschap, een *Solarboom* maken, artistiek verantwoord met daaronder een rustplaats zodat het in de omgeving opgenomen wordt als een deel van een verantwoord geheel.

Helemaal passend in *Leven met de Zon*, titel van een nieuwe publicatie die binnenkort verschijnt. Het project kan dit jaar afgerond worden vermits er geen extra toelatingen nodig zijn.

Mondkoncepto

Wat de aankoop van het voertuig betreft: Mondo vzw is in onderhandeling met de firma Renault.

Dit om een samenwerking te realiseren waarbij we voor de verspreiding van elektrische voertuigen ,wat jammerlijk in Vlaanderen zo moeizaam van grond komt, een bijdrage mogen leveren om mensen tot andere inzichten en tot gedragsverandering te brengen via lessen en seminars.

Het is een onderdeel van onze missie: een nieuw paradigma ontwikkelen omtrent wonen én mobiliteit.”

Clara Van den Eeden

Voorwoord MK 12

Doem en gave...

Terwijl we dit nummer voorbereiden loopt COP 6, de zesde klimaatconferentie van de Verenigde Naties in Den Haag. De deelnemers werden met kracht opgeroepen de beslissing om de grootste milieudreiging ooit te bestrijden, niet nog eens uit te stellen.

“Hoe minder we doen en hoe langer we wachten om het probleem van de uitstoot van broeikasgassen bij de wortels aan te pakken, des te erger zullen de gevolgen zijn!” zei Jan Pronk, de Nederlandse minister van milieu die de conferentie voorziet. Een ernstige waarschuwing.. de Europese Unie zou haar uitstoot met 8% verminderen, binnen de EU verbond België zich tot een vermindering van 7,5%.

Deze normen werden echter lang niet gehaald. En wat nu? Zullen de natuurelementen, door klimaatwisseling gewijzigd, zich tegen de mens keren?

Een akelige gedachte die toch stof tot nadenken biedt, of ouderwets geformuleerd: een serieus gewetensonderzoek opdringt.

Opgroeien in een Westers land is een gave en een doem. Cru gezegd, de gave wordt niet meer als gave ervaren maar toegeëigend als een vanzelfsprekend bezit, ten koste van alles.

Gave wordt een doem als natuur, leefmilieu, denken en handelen van de mens in de greep komen van bezitshonger, macht, vermeend eigendomsrecht en individualistisch gemanipuleer.

Mondkoncepto

De mens voelt er zich vaak ontgoocheld, ongelukkig en zelfs depressief bij... Onbewust knaagt de drang naar heelheid. Die heelheid is zonder herhaalde pogingen van vallen en opstaan, van constante groei wellicht niet te bereiken.

Wegen daartoe, ze bestaan. Die wegen bewandelen is, zacht gezegd, niet zo gewoon. Herstel van het ecosysteem is zeker van levensbelang, sterk materieel denken overstijgen naar een groeiend eenheidsdenken waarin mens en natuur zich in verbondenheid ontmoeten, een noodzakelijkheid.

Bewust worden, stilstaan bij wat we anderen onbewust aandoen door ongebreideld te consumeren en bij alles wat we onherstelbaar verwoesten.... Een bewustwordingsproces waarin de mens die zichzelf wil vinden of terugvinden, brengt beslist barenswecën mee.

Belangrijk is dat we ontdekken wat ons echt gelukkig maakt, dat we met de verwondering van een kind kunnen kijken, met open ogen en nieuwe aandacht.

“Want in iedere volwassene schuilt een kind, een eeuwig kind, iets dat altijd wordt, nooit klaar is, onophoudelijk om zorg, aandacht en opvoeding vraagt. Dat is het deel van de menselijke persoonlijkheid dat zich wil ontwikkelen en heel wil worden.” Carl Gustav Jung

Op welke manier is ieder van ons bezig? Hoever leven we verwijderd van eigen ‘zijn’? Halen we kracht en energie waar die te vinden zijn: in de stilte, in de natuur, in zon, licht, water. Voelen we af en toe aan dat alles met Alles te maken heeft, dat alles samenhangt, dat we diep verbonden zijn met het Grote Geheim dat ons bewoont?

Dit nummer van Mondkoncepto bestrijkt meerdere terreinen, alle artikels belichten een aspect van het bovenstaande, de auteurs nodigen elke lezer uit om de vanzelfsprekendheid van cultuurverworvenheden te doorbreken... om zo op eigen terrein de weg naar meer heelheid en verbondenheid te ontdekken.

“Clara,

Wat ik zo vaak in je
bewonder
is de sterke drang die je
drijft
om altijd maar dieper door
te dringen
naar de kern van de dingen
van het leven.

Zo boeiend...
En een hart heb jij, zo wijd
en begrijpend en liefdevol en
vredig...”

Norbert

**Wenst u op
de hoogte te
blijven van
Geef ons een seintje**

**Wenst u lid te worden van
Mondo vzw**

**Voor België en Nederland
stort minimum € 30.-
als jaarlijks lidgeld
op rekening
IBAN: BE70 9793 8527 6325
BIC ARSPBE22
van Mondo vzw**

info ☎ (0)3 482 24 68

✉ E-mail: info@mondo.be

www.mondo.be

Indien u liever schrijft:

**Mondo vzw
✉ Bastijnstraat 85
2590 Berlaar**